

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **M. J.** a spol. **pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy** podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ a § 140 písm. c/ Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 2. októbra 2013 v Bratislave sťažnosť obžalovaného M. J. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, zo dňa 21. augusta 2013, sp. zn. PK-1T 1/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného M. J. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením, zo dňa 21. augusta 2013, sp. zn. PK-1T 1/2012, podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného M. J. o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. neprijal písomný sľub obžalovaného na nahradenie väzby. Súčasne podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. neuložil dohľad probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným M. J. na nahradenie väzby.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil obžalovaný M. J. sťažnosť priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia najvyššieho súdu bližšie neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obžalovaného M. J. nie je dôvodná.

Obžalovaný M. J. je v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odbor Bratislava, 2. oddelenie vyšetrovania, zo dňa 3. marca 2011 sp. zn. ČVS: PPZ-276/BOK-B2-2010 o vznesení obvinenia, pretože je dôvodne podozrivý (spolu s P. S.) zo spáchania obzvlášť závažného zločinu **úkladnej vraždy spáchaného formou spolupáchateľstva** podľa § 20 Tr. zák. k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom uznesení.

Obžalovaný bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 5. marca 2011, sp. zn. Tp 22/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. marca 2011, sp. zn. 2 Tost 7/2011, z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., pričom väzba začala obžalovanému plynúť dňom 2. marca 2011 o 9.32 hod.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 9. septembra 2011, sp. zn. Tp 22/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. septembra 2011, sp. zn. 4 Tost 29/2011, bola obžalovanému M. J. predĺžená lehota trvania väzby do 2. marca 2012.

Dňa 13. januára 2012 podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku obžalobu. Následne Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením zo 7. februára 2012, sp. zn. PK-1T 1/2012, podľa § 72 ods. 1 písm. e/, § 79 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 238 ods. 3 Tr. por. v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. februára 2012, sp. zn. 6 Tost 6/2012, ponechal obžalovaného M. J. vo väzbe.

Na hlavnom pojednávaní konanom na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku dňa 21. augusta 2013 podal obžalovaný M. J. žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú súd uznesením podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol. Obžalovaný M. J. zahlásil proti uvedenému uzneseniu sťažnosť.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas.

V zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. má obvinený právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že trestné stíhanie obžalovaného pre skutok, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, sa vedie dôvodne, došlo k spáchaniu predmetného skutku, tento má znaky uvedeného trestného činu a existuje aj dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný M. J. (aj spolu s obžalovaným P. S.).

Okrem podozrenia, ako jedného z predpokladov vzatia obžalovaného do väzby, je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobných dôvodov v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Podľa zistenia najvyššieho súdu uvedené väzobné dôvody vychádzajú z konkrétnych skutočností vyžadovaných zákonom, pričom z nich vyplýva reálna obava z následkov predpokladaných v ustanovení upravujúcom dôvody tzv. útekovej a preventívnej väzby.

V posudzovanej veci tieto konkrétne skutočnosti vyplývajú najmä z povahy spáchaného trestného činu, za ktorý bol obžalovanému neprávoplatne uložený trest odňatia slobody na 23 rokov. Vzhľadom na výšku uloženého trestu existuje dôvodná obava, že sa obžalovaný bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu a následne aj výkonu uloženého trestu. Vo vzťahu k preventívnej väzbe doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že v prípade prepustenia na slobodu by obžalovaný mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Uvedené vyplýva najmä z výpovede svedka B. P., podľa ktorého sa mal J. vyhrážať, že každého, kto mu bude robiť problémy, zakope do lesa tak, ako poškodeného D..

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, zo dňa 21. augusta 2013, sp. zn. PK-1T 1/2012, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne uviedol, prečo považoval väzobné dôvody upravené

v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. za opodstatnené. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje, s týmito sa v plnej miere stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Najvyšší súd sa stotožnil aj so záverom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, že u obžalovaného M. J. nie je možné nahradiť väzbu písomným sľubom, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka. V danom prípade, s prihliadnutím na povahu trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaný trestne stíhaný, ani najvyšší súd písomný sľub a dohľad mediačného a probačného úradníka nepovažuje za dostatočné záruky, pretože tieto substitučné inštitúty neodstraňujú obavu, že obžalovaný sa v prípade prepustenia na slobodu pokúsi utiecť, resp. bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, a preto sťažnosť obžalovaného M. J. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 2. októbra 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová